1955,
September 15

ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి గౌండర్ మరియు ఇతరులు

(ఎస్ ఆర్ దాస్ ఆక్టింగ్ సి.జె మరియు,వెంకటరామ అయ్యర్ న్యాయమూర్తి.)

ఎన్నికల వివాదం - తిరిగి వచ్చిన అభ్యర్థి బహిర్గతం చేయకపోవడం ఎన్నికల ఖర్చుల వాపసులో పార్టీ నిధులకు చెల్లించారు - అటువంటి మొత్తాలను , ఎన్నికల-ప్రారంభ ప్రయోజనాల కోసం ఖర్చు చేయడం -అభ్యర్థిత్వం నిర్దేశించిన పరిమితి కంటే ఎక్కువ ఖర్చు చేయడం -ట్రిబ్యునల్ ద్వారా ఎన్నిక రద్దు చేయబడింది ఫలితం అనర్హత-నిర్ధారణ, నోటీసు తర్వాత తప్పక ఉండాలి- ప్రజాప్రతినిధి చట్టం (నం. XLIII ఆఫ్ 1951), ss. 79(బి), 99 నిబంధన, 123(7), 140.

ఎన్నికల్లో పోరాడి గెలిచిన అప్పీలుదారు 12-9-51న కాంగ్రెస్ అభ్యర్థి ,తమిళనాడు కాంగ్రెస్ బృందానికి పార్టీ నామినేషన్ కు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు తన కోరికను తెలుపుతూ 'రాబోయే ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా పోటీ చేస్తానన్నాడు ' మరియు రూ. 500 చెల్లించారు అందులోంచి రూ. 100 సభ్యత్వం కోసం చందా మరియు రూ. 400 డిపాజిట్, దరఖాస్తు తిరస్కరించబడితే తిరిగి చెల్లించబడుతుంది. 23-9-51న అతను మరో రూ. 500ను జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీకి విరాళంగా అందించారు.13-11-51న అతన్ని కాంగ్రెస్ తన అభ్యర్థిగా దత్తత తీసుకున్నారు . ఎన్నికల కోసం అతని నామినేషన్ పత్రం 16-11-51న దాఖలు చేయబడింది. ఎన్నికల పిటిషన్ లో అతనిపై ఉన్న అభియోగం ఏమిటంటే , అతను ఈ రెండు మొత్తాలను తిరిగి ఇవ్వడంలో విఫలమయ్యాడు ఎన్నికల ఖర్చులు మరియు ఈ మొత్తాలను కలిపి , గరిష్టంగా నియోజకవర్గానికి నిర్దేశించిన ఎన్నికల ఖర్చు పరిమితి మించిపోయింది.ఈ రెండు మొత్తాలు చెల్లించినట్లు ట్రిబ్యునల్ గుర్తించింది ఎన్నికల ప్రయోజనాల కోసం మరియు గరిష్టంగా నిర్దేశించబడింది మించిపోయింది

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

అందువలన, సెక్షన్. 123(7) ఉల్లంఘించబడింది మరియు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 100(2)(బి) . కింద ఎన్నిక చెల్లదని ప్రకటించింది. ట్రిబ్యునల్ కూడా అప్పీలుదారు అనర్హతలకు బాధ్యుడని నిర్ధారణను నమోదు చేసింది , ఇది సెక్షన్ . 140 , నిబంధనలు(1)(ఎ) మరియు (2) లో పేర్కొనబడింది.

ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయాన్ని ధృవీకరిస్తూ , ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టంలోని సెక్షన్ 79(బి) అర్థం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి అభ్యర్థిగా పరిగణించబడే ఖచ్చితమైన సమయం ఏదనగా, ఎన్నికల అంచనతో , అతనే అభ్యర్థిగా నిలబడాలని నిర్ణయించుకుని , అలాంటి నిర్ణయాన్ని ఇతరులకు తెలియజేసినప్పుడు , అతని ఉద్దేశంపై ఎలాంటి సందేహం లేకుండా ఉంటుంది. ఇది తప్పనిసరిగా అతని స్వంత సంకల్ప చర్య అయి ఉండాలి మరియు అతనిని తమ అభ్యర్థిగా స్వీకరించే ఇతర వ్యక్తులు లేదా సంస్థలది కాదు.

లిచ్‌ఫీల్డ్ కేసు, [1895] 5 ఓ'ఎం & H. 1, సూచించబడింది.

దరఖాస్తుదారు తమిళనాడు కాంగ్రెస్ కమిటీకి దరఖాస్తు చేసిన తేదీ నుండి అభ్యర్థి మరియు రెండు మొత్తాల డబ్బు అతను ఎన్నికల కోసం చేసిన ఖర్చు మరియు దానిని అతని రిటర్న్‌లో చూపించాలి.

ఒక నిర్దిష్ట సందర్భంలో అభ్యర్థిత్వాన్ని ఆమోదించడం అనేది ట్రిబ్యునల్ ద్వారా నిర్ణయించబడే వాస్తవం మరియు ఈ విషయంలో దాని నిర్ణయాన్ని ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్‌లో సుప్రీంకోర్టు సమీక్షించే బాధ్యత వహించదు.

ఎన్నికల సమయంలో చెల్లించిన నిర్దిష్ట డబ్బు విరాళమా, దాతృత్వ కార్యమా, లేదా ఎన్నికల ఖర్చు అనేది ఓటర్లను ఓటు వేయడానికి ప్రేరేపించడం కోసం ఆ చెల్లింపు జరిగిందా లేదా అనే దానిపై ఆధారపడి ఉండాలి. ఇది మళ్లీ ట్రిబ్యునల్ ద్వారా నిర్ణయించబడే వాస్తవ ప్రశ్న .

ది విగాన్ కేసు, [1881] 4 O'M. & H. 1, మరియు ది కింగ్‌స్టన్ కేసు [1911] 6 ఓ'ఎం. & H. 274, ఆధారపడింది.

కెన్నింగ్టన్ కేసు, (1886] 4 O'M. & H. 93, జరిగింది వర్తించదు.

1955, ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్ Vs మున్నుస్వామి గౌండర్ మరియు ఇతరులు

అప్పీలుదారు ఎన్నికల పిటిషన్‌లో ఒక పార్టీ. ట్రిబ్యునల్ అతనిపై ఉన్న ఆరోపణకు సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 140 కింద అప్పీలుదారు యొక్క అనర్హత బాధ్యతను నమోదు చేయడానికి , చట్టంలోని సెక్షన్ 99లోని నిబంధనల ప్రకారం అప్పీలుదారుకు నోటీసుతో అందించాల్సిన అవసరం లేదని నిర్ధారించింది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:సివిల్ అప్పీల్ నెం. 26/1955.

1954 ఎన్నికల పిటిషన్ నం. 84లో వెల్లూరులోని ఎన్నికల ట్రిబ్యునల్ , 28 ఫిబ్రవరి, 1953 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 కింద అప్పీల్ .

అప్పీలుదారు కోసం ఎన్ సి ఛటర్జీ, (ఆర్. గణపతి అయ్యర్, అతనితో).

నౌనిత్ లాల్, ప్రతివాది నం. 1 కోసం.

1955. సెప్టెంబరు, 15. కోర్టు తీర్పును ఇచ్చింది

వెంకటరామ అయ్యర్ జె.– ఇది ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టంలోని సెక్షన్ 123(7)ని ఉల్లంఘించిన కారణంగా శాసనసభకు అప్పీలుదారు ఎన్నిక చెల్లదని ప్రకటిస్తూ , వెల్లూరులోని ఎన్నికల ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వుపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది. 1951 నాటి సంఖ్య. XLIII. ఆ సెక్షన్ ప్రకారం , ఒక అభ్యర్థి లేదా అతని ఏజెంట్ చట్టం లేదా దాని కింద రూపొందించిన ఏదైనా నియమానికి విరుద్ధంగా వ్యయాలను భరించడం లేదా అధికారం ఇవ్వడం ప్రధాన అవినీతి పద్ధతి. రూల్ 117

అందజేయునది ఏమనగా :

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

"ఒక రాష్ట్రంలోని ఏదైనా ఒక నియోజకవర్గంలో ఎన్నికల నిర్వహణకు సంబంధించి అభ్యర్థి లేదా అతని ఎన్నికల ఏజెంట్ , షెడ్యూల్ V ప్రకారం ఆ నియోజకవర్గానికి సంబంధించి పేర్కొన్న గరిష్ట డబ్బుకు మించి ఖర్చు చేయరాదు లేదా అధికారం ఇవ్వరాదు ."

షెడ్యూల్ V ప్రకారం, రాణిపేట వంటి ఏక సభ్య నియోజకవర్గం నుండి మద్రాసు రాష్ట్ర శాసనసభకు ఎన్నికల కోసం పేర్కొన్న గరిష్ట వ్యయం రూ. 8,000. అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన ఖర్చుల వాపసులో అతను మొత్తం రూ. 7,063, ఎన్నికల కోసం ఖర్చుచేశాడు , మరియు అది అనుమతించబడిన పరిమితిలో ఉంది. పిటీషన్‌లో అతనిపై అభియోగం ఏమిటంటే, అతను తన రిటర్న్‌లో రూ. 500 చొప్పున రెండు మొత్తాలను వెల్లడించడంలో విఫలమయ్యాడని , ఎన్నికల ప్రయోజనాల కోసం ఖర్చు చేశాడని మరియు ఆ మొత్తాలను కలిపితే , పేర్కొన్న గరిష్టాన్ని మించిపోతుంది. మొదటి మొత్తానికి సంబంధించి , కనుగొన్న వాస్తవాలు ఏమిటంటే, అప్పీలుదారు 12-9-1951న కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా ఎన్నికల్లో పోటీ చేయడానికి అనుమతి కోసం తమిళనాడు కాంగ్రెస్ కమిటీకి దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు అతని దరఖాస్తుతో పాటు అతను రూ. 500 అందులో రూ. 100 సభ్యత్వం కోసం చందా మరియు రూ. 400 డిపాజిట్, దరఖాస్తుదారుని అభ్యర్థిగా స్వీకరించని పక్షంలో, నిబంధనల ప్రకారం ఆ డబ్బును తిరిగి చెల్లించవలసి ఉంటుంది. నిజానికి , అప్పీలుదారుని కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా దత్తత తీసుకున్నారు మరియు ఆ టిక్కెట్‌పై అతను ఎన్నికల్లో పోరాడి గెలిచాడు. 23-9-1951న రాణిపేట నియోజకవర్గ

ఇన్‌ఛార్జ్‌గా ఉన్న ఉత్తర ఆర్కాట్ జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీకి రూ. 500 రెండో చెల్లింపుగా ఇవ్వబడింది . ఈ రెండు మొత్తాలు ఎన్నికల ప్రయోజనాల కోసం చెల్లించబడ్డాయని మరియు అప్పీలుదారు చేసిన రిటర్న్‌లో వాటిని చేర్చాలని , వాటిని చేర్చినట్లయితే, గరిష్టంగా నిర్దేశించబడినది మించిపోయిందని , అందువల్ల సెక్షన్ 123(7)ని ఉల్లంఘించారని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది ,మరియు తదనుగుణంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 100(2) (బి) ప్రకారం ఎన్నిక చెల్లదని ప్రకటించింది . అప్పీలుదారు ఈ ఆర్డర్ యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని వివాదం చేశాడు. సెక్షన్ 140 , సబ్-క్లాజులు (1) (ఎ) మరియు (2) లో పేర్కొన్న అనర్హతలకు అప్పీలుదారుడు లోబడి ఉన్నట్లు గుర్తించడాన్ని కూడా ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్‌లో భాగంగా నమోదు చేసింది . సెక్షన్ 99 కి సంబంధించిన ప్రొవిజో ప్రకారం , తనకు నోటీసు లేకుండా ఇవ్వబడిన కారణంగా అప్పీలుదారు ఈ అన్వేషణపై దాడి చేశాడు .

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

ఈ అప్పీల్‌లో నిర్ణయం కోసం ఉత్పన్నమయ్యే అంశాలు (1) కనుగొనబడిన వాస్తవాలపై, 1951 చట్టం నెం . XLIIIలోని సెక్షన్ 123(7)కి విరుద్ధం ఉందా మరియు (2) సెక్షన్ 140 కింద అప్పీలుదారు అనర్హుడని నిర్ధారించడం చట్టంలోని సెక్షన్ 99 నిబంధన ప్రకారం నోటీసు కోరడం సరికాదా.

(1) ముందుగా అప్పీలుదారు 12-9-1951న తమిళనాడు కాంగ్రెస్ కమిటీకి చెల్లించిన రూ. 500, అప్పీలుదారు యొక్క వాదన ఏమిటంటే, సెక్షన్

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

123(7) మరియు రూల్ 117 అభ్యర్థి లేదా అతని ఏజెంట్ చేసిన ఖర్చులను మాత్రమే సూచిస్తున్నాయి , అప్పీలుదారు 16-11-1951న మాత్రమే అభ్యర్థిగా

నామినేట్ చేయబడ్డాడు మరియు నామినేషన్ పత్రం దాఖలు చేయడానికి చాలా కాలం ముందు ప్రశ్న చెల్లింపు జరిగినందున, పైన పేర్కొన్న నిబంధనలకు ఎటువంటి దరఖాస్తు లేదు. సెక్షన్ 123(7) ప్రయోజనాల కోసం అప్పీలుదారు ఎప్పుడు 'అభ్యర్థి' అయ్యాడు అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది . 1951 చట్టం . XLIIIలోని సెక్షన్ 79(b) అభ్యర్థిని ఈ విధంగా నిర్వచిస్తుంది: "అభ్యర్థి" అంటే ఏదైనా ఎన్నికలలో అభ్యర్థిగా నామినేట్ చేయబడిన లేదా దావా చేసిన వ్యక్తి, మరియు అలాంటి వ్యక్తి ఎవరైనా, ఎన్నికల సమయంలో , అతను తనను తాను భావి అభ్యర్థిగా నిలబెట్టుకోవడం ప్రారంభించినప్పటి నుండి అభ్యర్థిగా పరిగణించబడతారు."

సెక్షన్ 123(7) కి వర్తించే ఈ నిర్వచనం ప్రకారం , ఒక అభ్యర్థి అతను నామినేట్ చేయబడిన తేదీ నుండి కాకుండా తనని తాను కాబోయే అభ్యర్థిగా నిలబెట్టుకున్న సమయం నుండి , చేసే అన్ని ఎన్నికల ఖర్చులు నిబంధన 117 కింద వస్తుంది, షెడ్యూల్ Vతో చదవాలి. ఎన్నికలకు అవకాశం ఉందని రూ. 500 చెల్లించినట్లు 12-9-1951 నాటి అప్పీలుదారు దరఖాస్తు నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది, అందులో అతను "రాబోయే ఎన్నికలలో కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా పోటీ చేయాలని" కోరుకుంటున్నట్లు పేర్కొన్నాడు. అది అప్పీలుదారు వివాదాస్పదం కాదు. అతను వాదించేది ఏమిటంటే , ఎన్నికలు ఉంటాయి అని తెలిసినప్పటికి , ఆ సమయంలో అతను భావి అభ్యర్థిగా మారలేదు మరియు 13-11-1951న కాంగ్రెస్ తన అభ్యర్థిగా తనను స్వీకరించినప్పుడు మాత్రమే అతను అభ్యర్థి

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

అయ్యాడు. ఆయనను అభ్యర్థిగా దత్తత తీసుకోవాలా వద్దా అనేది కాంగ్రెస్ కమిటీకి తెరిచి ఉందని , అది అతనిని దత్తత తీసుకోకపోతే , అతను సభ్యత్వం పొందిన నిబంధనల ప్రకారం ఎన్నికలకు నిలబడలేదని వాదించారు. అతను నిజానికి దత్తత తీసుకున్నాడు, అతని అభ్యర్థిత్వం నిరాధారమైనది మరియు అనిశ్చితం , మరియు ఆ దరఖాస్తు తత్ఫలితంగా అతను భావి అభ్యర్థిగా మారడానికి ప్రాథమిక చర్య తప్ప మరేమీ కాదు.

ఒక వ్యక్తి అభ్యర్థిగా మారే ప్రశ్న తప్పనిసరిగా సెక్షన్ 79(బి) ప్రకారం నిర్ణయించబడాలి . ఆ విభాగం కింద , వ్యక్తి తనను తాను భావి అభ్యర్థిగా నిలబెట్టుకోవడం ప్రారంభించినప్పుడు అభ్యర్థిత్వం ప్రారంభమవుతుంది. కాబట్టి నిర్ణయించే అంశం అభ్యర్థి యొక్క నిర్ణయం, ఇతర వ్యక్తులు లేదా అతనిని తమ అభ్యర్థిగా స్వీకరించే సంస్థల చర్య కాదు.

ది లిచ్‌ఫీల్డ్‌లో, కేస్ 36వ పేజీలో, బారన్ పొల్లాక్ గమనించింది ఏమనగా:

"ఈ రకమైన ప్రశ్నను నిర్ణయించే సరైన విధానం దానిని అభ్యర్థి దృక్కోణం నుండి తీసుకోవడం అని నేను భావిస్తున్నాను. ప్రతి మనిషి తనను తాను ఎప్పుడు రంగంలోకి దించాలో నిర్ణయించుకోవాలి. కానీ అతను తన అభ్యర్థిత్వాన్ని ప్రారంభించడం అతని స్వంత ఎంపిక".

కాబట్టి, సెక్షన్ 79(బి) కింద ఒక వ్యక్తి నిర్దిష్ట సమయంలో అభ్యర్థి అయ్యాడా లేదా అనే ప్రశ్న తలెత్తినప్పుడు , ఆ సమయంలో అతను అభ్యర్థిగా నిలబడాలనే ఉద్దేశ్యాన్ని స్పష్టంగా మరియు నిస్సందేహంగా ప్రకటించాడో చూడాలి. తద్వారా అతను తనను తాను భావి అభ్యర్థిగా నిలబెట్టుకున్నాడని అతని గురించి

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs

ముస్సుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

చెప్పవచ్చు. అతను కేవలం ఎన్నికలకు నిలబడాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఏర్పరచుకున్నాడని , అతనిని భావి అభ్యర్థిగా చేయడానికి సరిపోదు , ఎందుకంటే అతను కాబోయే అభ్యర్థిగా తనను తాను ధైర్యంగా చెప్పుకోవడమే విషయం యొక్క సారాంశం. అతను ఆ ఉద్దేశాన్ని ప్రకటన లేదా ప్రవర్తన ద్వారా బయటి ప్రపంచానికి తెలియజేసినప్పుడు మాత్రమే అతను అభ్యర్థిగా నిలబడాలని భావిస్తున్నట్లు ఊహించవచ్చు. ఈ సందర్భంలో అది స్థాపించబడిందా ? అప్పీలుదారు తమిళనాడు కాంగ్రెస్ కమిటీకి రూ. 500 ఇచ్చినప్పుడు , అతను కేవలం అభ్యర్థిగా నిలబడాలనే ఉద్దేశ్యాన్ని వ్యక్తం చేశాడా లేదా కాబోయే అభ్యర్థిగా తనను తాను నిలబెట్టుకున్నాడా ? దరఖాస్తులో ఎన్నికలలో పోటీ చేయాలనే అతని ఉద్దేశం యొక్క స్పష్టమైన ప్రకటన ఉంది మరియు రూ.500 ద్వారా డిక్లరేషన్ మద్దతు ఇవ్వబడింది. అభ్యర్థిగా నిలబడాలనే తన ఉద్దేశాన్ని అప్పీలుదారు స్పష్టంగా మరియు నిస్సందేహంగా కమిటీకి తెలియజేసాడు మరియు తద్వారా అతను సెక్షన్ 79(బి) అర్థంలో భావి అభ్యర్థి అయ్యాడు . అభ్యర్థి యొక్క సంకల్పం మరియు ప్రవర్తనను మాత్రమే విభాగం పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది కాబట్టి , కాంగ్రెస్ అతనిని తన అభ్యర్థిగా స్వీకరించని అవకాశం , ఇప్పటికే పేర్కొన్నట్లుగా , స్థానంపై ప్రభావం చూపదు. కాంగ్రెస్ ఆయనను దత్తత తీసుకోకపోతే, అప్పీలుదారు ఎన్నికల్లో నిలబడలేరన్నది నిజం. కానీ అటువంటి ఫలితం భావి అభ్యర్థి యొక్క భావనలోనే అంతర్లీనంగా ఉంటుంది మరియు అతను దరఖాస్తు చేసిన తేదీ నుండి అతను ఒక అభ్యర్థిగా మారడానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడదు.

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
ముస్సుస్వామి
గౌండర్ మరియు

ఉత్తర ఆర్కాట్ జిల్లాలోని నియోజకవర్గం కాకుండా మద్రాస్‌లోని సెంట్రల్ కమిటీకి ప్రకటన చేయాలని అప్పీలుదారుకు సూచించబడింది , అలాగే ఎన్నికలు నిర్వహిస్తున్నట్లు ఆధారాలు లేకుంటే, సెక్షన్ 79(బి) లో పేర్కొన్న షరతులు సంతృప్తి చెందలేదు. ఆ సెక్షన్ నియోజకవర్గాన్ని సూచిస్తున్నప్పటికీ , సంబంధిత నియోజకవర్గం నుండి ఎవరిని ఎన్నిక చేయాలనేది సెంట్రల్ కమిటీ నిర్ణయించవలసి ఉంటుంది, కమిటీకి చేసిన ఏదైనా ప్రకటన దాని అధీకృత ప్రతినిధి ద్వారా ఆ నియోజకవర్గాన్ని సమర్థవంతంగా ప్రస్తావిస్తుంది. అభ్యర్థిత్వం ఎప్పుడు ప్రారంభమవుతుందనే ప్రశ్న వాస్తవాలలో ఒకటి , ఇది పదేపదే నిర్ణయించబడింది మరియు ప్రత్యేక అప్పీల్‌లో ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయాన్ని పునఃపరిశీలించడానికి ఈ కోర్టుకు అనుమతి లేదు. ఈ కేసులో ట్రిబ్యునల్ యొక్క బాగా పరిగణించబడిన తీర్పు నుండి వైదొలగడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించలేదు , ఇది అభ్యర్థిత్వం ఎప్పుడు ప్రారంభమవుతుందో నిర్ణయించడానికి సరైన సూత్రాలను రూపొందించింది , ఆ సూత్రాల ఆధారంగా సాక్ష్యాలను పరిశీలించి , కనుగొన్నది ఏమనగా డిసెంబర్ 9 , 1951న రూ. 500 చెల్లింపు చేసినప్పుడు అప్పీలుదారు కాబోయే అభ్యర్థి. అప్పుడు, 23-9-1951న రూ.500 ఉత్తర ఆర్కాట్ జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీకి ఇచ్చారు. ఈ చెల్లింపును ప్రస్తావిస్తూ ఛటర్జీ గారు యొక్క వాదన ఏమిటంటే , 12-9-1951 నాటి చెల్లింపు ఎన్నికల ప్రయోజనాల కోసం ఖర్చు చేయబడలేదు కానీ దాతృత్వ ఉద్దేశ్యాలతో కమిటీకి విరాళంగా అందించబడింది. ధార్మిక విరాళాలు ప్రశంసనీయమైనప్పటికీ, ఎన్నికల ముందు లేదా ఎన్నికల రోజున ఒక నిర్దిష్ట అభ్యర్థికి మద్దతు ఇచ్చేలా ఓటర్లను ప్రభావితం చేసే ఉద్దేశ్యంతో ఉంటే వారు

ఆరోపించబడవచ్చు. అలాంటి సందర్భాల్లో వాటిని ఎన్నికల ఖర్చుగా పరిగణించవచ్చు.

ది విగాన్ కేసు, బోవెన్, J. గమనించింది ఏమనగా:

"........ ఇది కేవలం దాతృత్వ చర్యలు అనే భావనను నేను ప్రస్తావించాలనుకుంటున్నాను. ఎన్నికల సమయాల్లో ధార్మికతను రాజకీయ నాయకులు నేపథ్యంలో ఉంచాలి........ వాస్తవానికి , ఎన్నికల సమయాల్లో వెనుకబడిన వారికి సహాయం అందించే భావన నిజానికి దాతృత్వం కాదని నేను నమ్ముతున్నాను, అయితే దానిని నిర్వహించే వారికి దాని గురించి తెలియకపోవచ్చు. బదులుగా, ధార్మిక ఉద్యమాలు మరియు ధార్మిక రూపాలను అనుకరించే ఆదర్శవంతమైన ఆలోచన."

ది కింగ్‌స్టన్ కేస్ లో, రిడ్లీ, J. ఇలా అన్నారు:

"ఇప్పుడు ఒక వ్యక్తి ఒక డిజైన్‌ను రూపొందిస్తాడని ఊహించండి, ఆ సమయంలో అది ఆశాజనకంగా ఉంది , అయినప్పటికీ పరిస్థితులు మారితే మరియు ఎన్నికలు ఆసన్నమైతే, అతను తన రిస్క్‌తో ఆ రూపకల్పనను కొనసాగిస్తాడు".

అప్పీలుదారు చెల్లించిన రూ. 500 మార్చి 23 , 1951న స్వచ్ఛమైన దాతృత్వ చర్య లేదా ఎన్నికల లక్ష్యాల కోసం ఖర్చు చేయబడినదా అన్నది మళ్లీ ఒక ప్రశ్న. అభ్యర్థుల దత్తత విషయంలో తమిళనాడు కాంగ్రెస్ కమిటీ స్థానిక కమిటీని సంప్రదించడం మామూలేనని , చెల్లింపు జరిగిన సమయంలోనే తెలిసిందని ఉత్తర ఆర్కాట్ జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీ కార్యదర్శి అంగీకరించారు. అప్పీలుదారుడిని కాంగ్రెస్ దత్తత తీసుకోవాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు. ఎగ్జిబిట్ A(7) ఇది 24-9-1951 నుండి 24-5-1952 వరకు ఉత్తర ఆర్కాట్ జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీ యొక్క రసీదులు

మరియు చెల్లింపుల ప్రకటన , కమిటీ ప్రారంభ బ్యాలెన్స్ రూ. 7-12-2, మరియ మొత్తంతో సహా వివిధ మొత్తాలు సేకరించబడ్డాయి. రూ.500 అప్పీలుదారు చెల్లించి ఎన్నికల ఖర్చులకు వినియోగించారు. ఈ వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ట్రిబ్యునల్ ప్రశ్నలోని చెల్లింపును నిర్దోషిగా పరిగణించలేమని పేర్కొంది మరియు "మొదటి ప్రతివాది అభ్యర్థిత్వం కోసం ఉత్తర ఆర్కాట్ జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీ సిఫార్సులను పొందాలనే కోరికతో ప్రేరేపించబడలేదు" అని పేర్కొంది. ఈ తీర్మానానికి భిన్నమైన కారణం చూపబడలేదు.

1955,
ఎస్.ఖాదర్ షెరీఫ్
Vs
మున్నుస్వామి
గౌండర్ మరియు
ఇతరులు

12-9-1951 మరియు 23-9-1951 నాటి రెండు చెల్లింపులు ఎన్నికల నిర్వహణ కారణంగా చేసిన ఖర్చులుగా చెప్పలేమని అప్పీలుదారు కోసం చివరకు వాదించారు మరియు ఈ వధాన కెన్నింగ్టన్ కేసు నిర్ణయంపై ఆధారపడటం జరిగింది. అభ్యర్థికి మద్దతు ఇవ్వడం కోసం ప్రారంభించిన వార్తాపత్రిక నిర్వహణ కోసం చేసిన చెల్లింపులు ఎన్నికల నిర్వహణలో అయ్యే ఖర్చులు కాదని నిర్ధారించబడింది. ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలకు ఆ సందర్భంలో కనుగొనబడిన వాటికి ఎటువంటి పోలిక లేదు మరియు పార్కర్స్ ఎలక్షన్ ఏజెంట్ మరియు రిటర్నింగ్ ఆఫీసర్ , ఐదవ ఎడిషన్, పేజీ 241లో ఆ నిర్ణయంపై కింది వ్యాఖ్య సూచనాత్మకంగా ఉంది:

"కానీ వాస్తవాలు సరిగ్గా సారూప్యంగా ఉన్న చోట తప్ప ఈ నిర్ణయం సురక్షితంగా అనుసరించబడదు".

పైన నమోదు చేసిన ఫలితాలపై , అప్పీలుదారు చేసిన ఖర్చులు రూ. 8,063, మరియు సెక్షన్ 123(7) లో పేర్కొన్న అవినీతి ఆచారం జరిగింది. కాబట్టి 1951 నాటి చట్టం నెం. XLIII సెక్షన్ 100(2)(b) ప్రకారం ఎన్నికలను తగిన విధంగా

తొలగించబడింది.

సెక్షన్ 99 నిబంధన ప్రకారం అతనికి నోటీసు ఇవ్వకుండా , సెక్షన్ 123(7)ని ఉల్లంఘించిన కారణంగా , సెక్షన్ 140లో పేర్కొన్న అనర్హతకు లోబడి ఉన్నారని గుర్తించిన ఆర్డర్‌లో భాగంగా ట్రిబ్యునల్ రికార్డ్ చేయడంలో పొరపాటు జరిగిందని అప్పీలుదారు కోసం వాదించారు . ఈ న్యాయస్థానం 1955 సివిల్ అప్పీల్ నం. 21లోని సమస్యను పరిగణనలోకి తీసుకుంది , ఎన్నికల పిటిషన్‌లో పక్షం ఉన్నట్లయితే సెక్షన్ 99 (1) (ఎ) ప్రకారం నిర్దిష్ట అభియోగాన్ని పరిష్కరించడానికి అవకాశం ఉందని నిర్ధారిస్తుంది. పిటిషన్ విచారణలో , నిబంధన ప్రకారం అదే విషయంపై తదుపరి నోటీసుకు అతనికి అర్హత లేదు. దర్యాప్తులో దృష్టి సారించిన నిర్దిష్ట ఆరోపణలకు సంబంధించిన ముందస్తు అవసరాలను పిటిషనర్ సంతృప్తి పరచడమే దీనికి కారణం. ప్రస్తుత సందర్భంలో , సెక్షన్ 99(1) (a) కింద కనుగొనబడినది ఎన్నికల పిటిషన్‌లో విచారణ అంశంగా ఉన్న చెల్లింపులకు సంబంధించినది, కాబట్టి నిబంధన ప్రకారం అప్పీలుదారుకు నోటీసు ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ అభ్యంతరం కూడా విఫలమవుతుంది మరియు తదనుగుణంగా అప్పీల్ తప్పనిసరిగా తిరస్కరించబడాలి.

అప్పీల్‌పై పోటీ చేసే ఉద్దేశం తనకు లేదని ప్రతివాది తన న్యాయవాది శ్రీ నౌనిత్ లాల్ ద్వారా ప్రకటించారు. తదనుగుణంగా ఖర్చులకు సంబంధించి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.